

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 163 din data de 24.02.2016

Dosar nr. 466/2015

Petiția nr. 5260/06.08.2015

Petent:..... Președinte-Organizația SPR "Diamantul" Secția 13 Poliție

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: crearea unei inechități prin aplicarea normei legale în vigoare, între angajații din cadrul MAI, în situația în care transferul/mutarea polițistului se realizează la cerere, comparativ cu situația în care transferul/mutarea polițistului se realizează în interes de serviciu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1Președinte-Organizația SPR "Diamantul" Secția 13 Poliție ,
loc. București, str. Ienăchiță Văcărescu, nr.17A, sector 4.

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 Ministerul Afacerilor Interne, loc. București, p-ța Revoluției, nr.1A,
sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că partea reclamată, prin aplicarea normei legale actuale, creează o inechitate între angajații MAI, atunci când transferul/mutarea polițistului se realizează la cerere, comparativ cu situația în care transferul/mutarea polițistului se realizează în interes de serviciu.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.5260.17.09.2015, a fost citat domnul..., în calitate de petent, pentru data de 20.10.201. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.6005.17.09.2015, a fost citat *Ministerul Afacerilor Interne*, în calitate de reclamat, pentru data de 20.10.2015. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că din studiul efectuat asupra legislației în vigoare cu privire la drepturile polițiștilor și activitățile acestora au fost constatate mai multe disfuncționalități, respectiv acte discriminatorii între corpurile polițiștilor create artificial (agenți și ofițeri), respectiv corpul șefilor (chestorilor). Aceste acte conduc la rezultate scăzute în activitate și pun pe picior de inegalitate cele două categorii. “Un astfel de caz este cel al diferențierii dintre polițiștii numiți în prima funcție transferați/mutați în interesul serviciului, față de cei (mutați/transferați) la cerere. În contextul în care, un polițist este numit în prima funcție, după absolvirea școlii de profil, într-o unitate/structură din afara localității de reședință, acesta primește toate beneficiile: bani de chirie, transport, întâietate în obținerea unei locuințe din fondul locativ al M.A.I. etc. În situația în care partenerii de viață sunt despărțiți din punct de vedere locativ, între cei doi parteneri apar divergențe, animozități, gelozie etc. fapte care conduc la o posibilă despărțire, dar care contravin și prevederilor alin.(1) art.26 coroborat cu alin.(5) al art.49 din Constituția României: (1) *Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată*, respectiv (5) *Autoritățile publice au obligația să contribuie la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a țării*. Așadar, pentru a-și rezolva problemele, polițistul care dorește să obțină transferul pentru unificarea și unitatea familiei lui, o va face la cerere, urmând să renunțe la drepturile ulterioare ce urmau să îi fie acordate. Același aspect îl semnalăm și în cazul în care polițistului care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea de domiciliu i se îmbolnăvește grav un părinte, partenerul de viață, copilul etc. În ambele situații, se impune mutarea/transferul polițistului în localitatea de domiciliu. Problema este că, dacă acestuia nu i se aprobă transferul/mutarea în interesul serviciului, în cazul în care, spre exemplu, va dori să beneficieze de un spațiu locativ din partea MAI, va fi refuzat tocmai datorită faptului că nu a fost mutat în interesul serviciului, chiar dacă acesta desfășoară aceleași acțiuni/activități ca oricare alt polițist, inclusiv ale celui mutat în interesul serviciului”. “Un alt aspect deosebit de important este cel al compensației foarte mici pentru chirie acordat polițiștilor, cu precădere polițiștilor debutanți. Agenții de poliție primesc cei mai puțini bani tocmai datorită faptului că au cele mai mici salarii (compensația de chirie se acordă procentual, la salariul de bază, conform alin.(1) al art.31 din Statutul polițistului). Astfel că aceștia sunt obligați să locuiască câte 3, poate chiar 4 indivizi într-un apartament cu 2 camere - un aspect total impropriu unei eventuale vieți de familie. Datorită acestui aspect, cei mai mulți polițiști doresc să emigreze, către localitățile de domiciliu”. “Din analiza exemplurilor prezentate, rezultă fără echivoc discriminarea dintre un polițist numit în prima funcție în localitatea de domiciliu/transferat în interesul serviciului și cel mutat la cerere, doar pentru că în familia acestuia au intervenit probleme precum cele semnalate. Tot aici observăm că și calitatea serviciului polițienesc oferit de polițistul în cauză, este în scădere: odată pentru că există problemele ce trebuiesc soluționate și alta pentru că nu mai poate beneficia de drepturi ca toți ceilalți polițiști - scăderea veniturilor. Aceste exemple reliefează și un prim-pas în căutarea unor alte surse de venit de către polițist, surse ce se vor regăsi cu precădere, în acte de corupție”.

4.2 Ca urmare, petentul solicită Colegiului director reanalizarea legislației privind Statutul Polițistului și activitățile specifice acestei, în vederea eliminării discriminărilor dintre polițiștii “mutați/transferați” la cerere și cei “mutați/transferați” în interesul serviciului, numiți în prima funcție (inclusiv a celor numiți pe funcție în urma concursurilor câștigate). Petentul consideră că Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin H.G. nr. 991/2005 prevede la alin.(4) al art.4: *În cadrul poliției se asigură dezvoltarea unui mediu organizațional bazat pe conștiința, integritate profesională, nediscriminare, comunicare, transparentă, prevenirea și combaterea corupției la toate nivelurile ierarhice*. „Față de cele prezentate, vă

adresăm rugămintea de a elimina din legislația incidentă (art.31 din Statutul Polițistului, OMAI nr.243/2011, OMAI nr.51/2014 etc.) polițiștilor români acordarea de drepturi numai în baza mutării/transferului în interesul serviciului, întrucât aceste prevederi încalcă alin.(2) al art.4 și alin.(l) al art. 16 din Constituția României, dar și Statutul Polițistului și Codul de Etică și Deontologie al Polițistului”.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că având în vedere obiectul petiției formulate de către petent cu privire la existența unei presupuse discriminări generate de dispozițiile legale incidente obiectului petiției, în temeiul art. 2*) din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor invocă excepția de neкомпetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, din următoarele considerente: „Aspectele semnalate în conținutul petiției vizează: existența și interpretarea normei juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege. O analiză raportată la compatibilitatea acestui act normativ cu normele legale, excede competenței CNCD, având în vedere organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească în cadrul democrației constituționale. Semnalăm așadar faptul că, CNCD nu se poate substitui, sub aspectul atribuțiilor altor instituții în vederea soluționării unor petiții ale cetățenilor cu privire la acte normative (inclusiv la nivel de lege) pe care le consideră ca fiind discriminatorii, iar atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității, prin prisma încălcării prevederilor art.(6, din Constituția României, republicată, revin Curții Constituționale”. “Ca atare, raportat la situația sesizației de către petent, se pune în discuție legitimitatea CNCD, de a interfera în competențele executivului/legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale, cu privire la eventualele dispoziții discriminatorii cuprinse în actele normative invocate.

Procedura modificării raporturilor de serviciu ale polițistului în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (l) din Legea nr.36 este reglementată prin Ordin al ministrului afacerilor interne. În cazul mutării, ca modalitate de modificare al raporturilor de serviciu, la care face petentul referire în cererea adresată CNCD, sunt aplicabile dispozițiile Ordinului Ministrului Internelor și Reformei Administrative. În acest context, trebuie realizată o delimitare conceptuală a celor două forme de realizare a mutării, ca modalitate a modificărilor raporturilor de serviciu, așa cum sunt prevăzute de legislația incidentă, respectiv, mutarea *la cerere, ori în interesul serviciului*, are la bază manifestarea voinței polițistului, realizându-se la inițiativa celui interesat să ocupe un post vacant. Se consideră că polițistul îndeplinește condițiile minime necesare ocupării unui post vacant și solicită mutarea, prin raport scris, adresat șefului unității în care solicită mutarea. Modificarea raporturilor de serviciu în acest caz, poate fi realizată doar în situația în care, în urma analizei efectuate atât de către unitatea cedentă, cât și de unitatea cesionară și se acordă avizul necesar mutării pentru situația în cauză. Ca urmare, obligativitatea ocupării unor posturi vacante, presupune parcurgerea unor etape expres și limitativ prevăzute de lege și se realizează la inițiativa unității în care este prevăzut postul vacant, procedura fiind prevăzută prin ordin. Procedura prevede că ocuparea postului vacant se analizează de către o comisie de ocupare constituită în acest sens, ce are ca scop identificarea personalului care corespunde cel mai bine cerințelor postului și care, are potențial de dezvoltare profesională. Astfel, pornind de la faptul că inițiativa aparține angajatorului, în cazul polițiștilor mutați în interesul serviciului, acordarea unor drepturi reprezintă o compensare a eforturilor și privațiunilor pe care le presupune mutarea este prevăzută prin normă legală. În ceea ce privește mutarea la cerere, întrucât aceasta se realizează la inițiativa polițistului, în scopul satisfacerii nevoilor acestuia, se presupune că a fost solicitată

În baza unei analize temeinice, cu luarea în considerare a tuturor aspectelor ce țin de partea financiară și locativă de către polițistul angajat. În această situație, angajatorul este obligat să compenseze prin acordarea unor drepturi de protecție socială (în natură sau în bani), doar în situația când modificarea respectivă creează un caz special. Aceste principii sunt aplicabile nu doar polițiștilor, ci întregului personal din instituțiile publice din sistemul de apărare ordine publică și securitate națională. În aceste condiții, chiar dacă aparent, polițiștii mutați la cerere sunt dezavantajați, față de cei mutați în interesul serviciului, prevederile legale care conduc la o atare situație sunt justificate obiectiv din necesitatea asigurării alocării eficiente a resurselor umane disponibile, în scopul realizării misiunilor specifice fiecărei structuri, potrivit nevoilor instituționale”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, se creează o inechitate prin aplicarea normei legale în vigoare, între angajații MAI, în situația în care transferul/mutarea polițistului se realizează la cerere, comparativ cu situația în care transferul/mutarea polițistului se realizează în interes de serviciu.

Colegiul director, în ședința de deliberări din data de 24.02.2016, respinge excepția de necompetență a CNCD, ridicată de către partea reclamată, cu privire la dreptul Consiliului de a se putea pronunța cu privire la modalitatea de interpretarea și aplicare a legii. În speța dedusă soluționării spre dezbatere, se are în vedere Statutul Polițistului, OMAI nr.243/2011 și OMAI nr.51/2014, prin care polițiștilor angajați din cadrul MAI, li se pot acorda anumite drepturi potrivit statutului fiecăruia.

Relativ la definiția discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Colegiul director este chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a documentelor depuse la dosarul cauzei, un posibil tratament discriminator între angajații polițiști din cadrul MAI, care se pot muta/transfera în localitatea de domiciliu la cerere, ori în interes de serviciu. Diferențierea constă în anumite drepturi ale polițistului care poate face parte dintre cele două categorii de transferați/mutați la cerere ori în interes de serviciu, în cazul în care va dori să beneficieze de un spațiu locativ din partea MAI, acesta nu-l va obține. Motivul neobținerii spațiului locativ din partea MAI constă în faptul că polițistul în cauză nu a fost mutat în interesul serviciului, chiar dacă acesta desfășoară aceleași acțiuni/activități ca oricare alt polițist. Potrivit obiectului petiției, sunt arătate de către petent două situații complet diferite și prevăzute expres în cadrul Statutului

Polițistului, OMAI nr.243/2011 și OMAI nr.51/2014. Situația polițistului transferat/mutat în localitatea de domiciliu la cerere și respectiv în interes de serviciu. Polițistul transferat la cerere, pare dezavantajat financiar față de polițistul transferat în interes de serviciu, neavând asigurată cazarea de către MAI. Dar, în esență, nu trebuie uitată latura necesității mutării/transferării angajatului la cerere ori în interes de serviciu, existând o diferență clară între cele două categorii, un argument fiind cel personal, familial, altul de ordin profesional, instituțional etc. Ca atare, Colegiul director este de părere că în prezenta speță, nu sunt prezente indicii de natură a prezuma că cele două situații prezentate de transfer/mutare la cerere ori în interes de serviciu al polițistului angajat în cadrul MAI, pot crea o situație de comparabilitate așa cum prevede art. 2 alin.1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2,alin.1),din O.G.nr.137/2000, modificată, (lipsă comparabilitate între cele două situații de transfer/mutare al polițistului, respectiv la cerere ori în interes de serviciu).

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a)Președinte-Organizația SPR "Diamantul"Secția 13 Poliție
loc. București, str. Ienăchiță Văcărescu, nr.17A, sector 4.

b) Ministerul Afacerilor Interne, loc. București, p-ța Revoluției, nr.1A, sector 1.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN– Membru

Întocmit Rodina Olimpiu, Consilier SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP